

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 99.

Vydána dne 30. prosince 1931.

Obsah: (216.—219.) 216. Nařízení, kterým se vydává jednací řád pro pracovní soudy. — 217. Nařízení, kterým se upravuje náhrada hotových vydání a ušlého výdělku přísedících pracovních soudů. — 218. Vyhláška o paušalování daně z obrátu u některých strojů a přístrojů. — 219. Vyhláška, kterou se pozměňuje vyhláška mini-tra financí v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností ze dne 29. března 1930, č. 36 Sb. z. a n., o paušalování daně z obrátu u koloniálního a jiného zboží, dováženého z ciziny, ve znění vyhlášky ministra financí v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností ze dne 24. července 1930, č. 106 Sb. z. a n.

216.

Vládní nařízení ze dne 22. prosince 1931, kterým se vydává jednací řád pro pracovní soudy.

Vláda republiky československé nařizuje podle zákona ze dne 4. července 1931, č. 131 Sb. z. a n., o soudnictví ve sporech z poměru pracovního, služebního a učebního (o pracovních soudech):

§ 1.

Pokud není v tomto nařízení ustanoveno jinak nebo pokud tomu nevádí odchylné zařízení pracovních soudů, platí o úřadování pracovních soudů předpisy jednacích řádů pro řádné soudy první a druhé stolice, a to v zemích České a Moravskoslezské nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 5. května 1897, č. 112 ř. z., a v zemích Slovenské a Podkarpatské vládního nařízení ze dne 3. května 1924, č. 99 Sb. z. a n., obojí se všemi pozdějšími doplňky a změnami.

§ 2.

(1) Při úřadování pracovních soudů buď zejména šetřeno ustanovení jednacích řádů pro řádné soudy první a druhé stolice, která se týkají:

- a) úředních úkonů přednosta soudu,
- b) úkonů soudních a kancelářských oddělení,
- c) soudních podání,

- d) úřadování vůbec a zejména
 1. roků a jednání před soudy,
 2. úkonů ve sporech občanských,
 3. vyřizování v senátě,
 4. vyhotovení soudních vyřízení,
 5. tvoření, úpravy, úschovy a zničení spisů,
 6. působnosti a vedení soudní kanceláře a dozoru nad ní,
 7. úkonů soudní kanceláře mimo službu doručnou a exekuci,
 8. úkonů personálu pro službu doručnou,
 9. doručování zásilek a dodávek,
 10. úředního kalendáře,

dále všeobecných předpisů §§ 217 až 222 jednacího řádu (§§ 205 až 210 jednacího poriadku) o rejstřících, seznamech a záznamech, pokud tyto evidenční pomůcky jsou u pracovních soudů zavedeny.

(2) Rovněž platí pro pracovní soudy předpisy § 414 jednacího řádu (§ 424 jednacího poriadku) o prohlídkách soudů zmocnění ministra spravedlnosti.

„ 3.

Je-li pracovní soud v budově řádného soudu, buď jeho podatelna spojena s podatelnou tohoto řádného soudu; rovněž spisovna a oddělení doručné. Pro spisy pracovního soudu buď používána zvláštní podací značka. Ve spisovně buďte spisy pracovního soudu uschovány odděleně.

§ 4.

(1) O rozvrhu prací pracovních soudů platí obdobně ustanovení §§ 17, 18, 19, odst. 2.,

č. 1 a 9, a § 20 jednacího řádu řádných soudů (§§ 13, 14, 15, odst. 3., č. 1 a 9, a 16 jednacího poriadku) s tou změnou, že mezi několik stálých soudních oddělení jest u pracovního soudu agendu rozdělití podle příbuzných odvětví výrobních, živnostenských nebo služebních a že zpravidla zříditi jest zvláštní oddělení pro spory zaměstnanců obchodních a pro spory osob zaměstnaných v zemědělství, t. j. v hospodářství polním, lesním a při zahradnictví.

(2) Před rozhodnutím o utvoření takovýchto zvláštních oddělení a o ročním rozvrhu práce buď slyšen výbor pracovního soudu složený podle § 40, odst. 4., zákona o pracovních soudech.

(3) Soudní výpovědi smluv nájemních nebo pachtovních a návrhy na vydání příkazů, aby najatá nebo pachtovaná věc byla odevzdána nebo převzata, buďte rozvrženy podle stejných zásad jako věci sporné.

(4) Rozvrh práce sestavuje předseda pracovního soudu. Rozvrh předsedou sestavený buď předložen prezidentovi nadřízeného krajského soudu, který může naříditi jeho změnu (§ 26 zákona o organizaci soudní).

§ 5.

Kancelářské práce u pracovního soudu obstarávají zaměstnanci kanceláře řádného soudu, kteří k tomu byli ustanoveni prezidentem krajského soudu, v jehož obvodu je pracovní soud. President krajského soudu přikáže pracovnímu soudu i potřebný počet zřízenců (podúředníků) ustanovených u řádných soudů v sídle pracovního soudu.

§ 6.

Veškeré osobní i věcné náklady pracovního soudnictví se uhrazují z příslušných rozpočtových položek justiční správy (§ 4, odst. 3., zákona o pracovních soudech). O těchto výdajích vede se zvláštní účet jak u pracovních soudů, tak i u okresních soudů, u kterých je zřízeno zvláštní oddělení pro pracovní spory.

§ 7.

O peněžním hospodářství pracovních soudů a o skládání peněz a cenností u nich platí obdobně předpisy vydané pro řádné soudy.

§ 8.

(1) Každá nová žaloba podaná u pracovního

soudu buď zapsána do rejstříku pro věci sporné, ve kterém se vyznačují důležitější události, které se ve sporu vyskytují, tak aby z rejstříku bylo vždy patrné, v jakém stavu spor právě jest.

(2) Pro výpovědi z bytů, které zaměstnavatel poskytl zaměstnanci bezplatně nebo za plat, se u pracovních soudů zvláštní rejstřík nevede. O spisech, které se týkají těchto výpovědí, a o jejich evidenci platí obdobně ustanovení o spisech výpovědí nájemních a pachtovních smluv u řádných soudů.

(3) Věci přikázané předsedovi pracovního soudu, zejména věci osobní, věci služebního dozoru a věci organizační zapisují se do deníku předsedova.

(4) U krajského soudu jako soudu odvolacího pro pracovní spory zapisují se veškerá odvolání a rekursy proti rozhodnutím pracovních soudů, mimo rekursy uvedené v odst. 5., do zvláštního společného rejstříku pro opravné prostředky.

(5) Věci, které nejsou odkázány do žádného z uvedených rejstříků, ani do deníku předsedova, náležejí jak u pracovního soudu, tak i u krajského soudu jako soudu odvolacího pro pracovní spory do všeobecného rejstříku sběrného. Do téhož rejstříku zapisují se zejména také rekursy podané proti rozhodnutím předsedy pracovního soudu podle §§ 8, 13 a 15 zákona o pracovních soudech, a návrhy předsedy pracovního soudu podle § 14 téhož zákona.

(6) Jednotlivé rejstříky označeny jsou zkratkami z písmen, deník předsedův zkratkou „Pres“.

§ 9.

(1) Seznamy jmen se vedou:

1. dva k rejstříku pro věci sporné (§ 8, odst. 1.), a to jeden podle jmen zaměstnavatelů a druhý podle jmen zaměstnanců;

2. seznam jmen k rejstříku pro opravné prostředky (§ 8, odst. 4.) podle jmen odvolatelů a stěžovatelů;

3. u soudů, kde toho vyžaduje rozsah agendy:

a) dva seznamy jmen k deníku předsedova (§ 8, odst. 3.), jeden podle jmen osob, druhý podle označení věci,

b) jeden k všeobecnému rejstříku sběrnému (podle § 8, odst. 5.) podle jmen žadatelů, navrhovatelů nebo stěžovatelů.

(2) Do seznamu jmen zaměstnanců k rejstříku pro věci sporné buďte tam, kde je značnejší počet výpovědí, zapisovány také tyto.

(3) U krajských soudů jako soudů odvolacích pro pracovní spory buď seznam jmen uvedený v odst. 1., č. 3, písm. b), spojen se seznamem jmen k rejstříku pro věci opravné.

§ 10.

Vzorce pro rejstříky a seznamy jmen i jiné tiskopisy upraví ministerstvo spravedlnosti.

§ 11.

(1) Pracovní soudy i krajské soudy jako soudy odvolací vedou kromě úředního kalendáře [§ 2, písm. d), č. 10] seznam spisů odeslaných jinému soudu nebo úřadu a seznam spisů vydaných ze spisovny podle předpisů platných pro řádné soudy na vzorcích předepsaných pro řádné soudy.

(2) Seznamy znaleců a tlumočnicků vedené u řádných soudů v sídle soudu pracovního buďte používány i soudy pracovními; u pracovních soudů se nezakládají.

§ 12.

Spisy předsedovy, pokud nebudou odevzdány jiným soudům (úřadům) nebo připojeny k jiným spisům vlastního soudu, buďte jako sběrné spisy pro každý rok zvláště uspořádány a uschovány podle skupin věcných obdobně jako u řádných soudů. Počet a věcný rozsah těchto skupin může ministr spravedlnosti ustanoviti odchýlně od předpisů jednacích řádů pro řádné soudy.

§ 13.

(1) O své činnosti v uplynulém roce předkládají pracovní soudy vždy do 15. ledna statistický výkaz a seznam nedodělků o sporech trvajících déle než jeden rok krajskému soudu, v jehož obvodu jsou zřízeny.

(2) Krajský soud sestaví z předložených mu výkazů výkazy úhrnné, připojí výkaz o své vlastní činnosti v pracovních sporech a předloží obé vždy do 15. února vrchnímu soudu.

(3) Vrchní soudy naloží s výkazy těmito způsobem ustanoveným pro řádné soudy.

(4) Vzorce výkazů upraví ministerstvo spravedlnosti.

§ 14.

(1) Pořadí, podle kterého jest povolávati

přisedící pracovního soudu k jednotlivým zasedáním, určí předseda pracovního soudu předeem vždy na delší období několika týdnů nebo měsíců.

(2) V seznamu určujícím pořadí přisedících buď zpravidla stanoveno, ve které dny v týdnu jednotliví přisedící budou pravidelně zasedati. Zároveň buď ustanoven vždy náhradník, který by nastoupil, jestliže by přisedící povoláný v prvé řadě nemohl se zasedání zúčastniti.

(3) Při stanovení pořadí přisedících jest, pokud možno, přihlížeti k odůvodněným přáním přisedících i k tomu, aby účast na zasedání pracovního soudu byla pro přisedící spojena se ztrátou času co nejmenší. Počet zasedání na jednotlivé přisedící připadající buď stanoven pokud možno stejnoměrně.

§ 15.

(1) K jednotlivým zasedáním pracovního soudu buďte přisedící povoláni v pořadí určeném podle § 14. Nařizuje přelíčení před pracovním soudem jest předseda pracovního soudu nebo jeho náměstek povinen dbáti toho, aby přisedící náleželi k témuž povolání, jako jsou sporné strany, a jen kdyby takových přisedících nebylo, alespoň povolání podobnému.

(2) Od pořadí předeem ustanoveného lze se odchýliti jen v případech uvedených v § 16, odst. 2., zákona o pracovních soudech. Bylo-li přelíčení odročeno, buď dbáno toho, aby se nové jednání konalo za účasti týchž přisedících, jako přelíčení minulé.

§ 16.

U pracovních soudů, u kterých jest zřízeno několik soudních oddělení, buď při rozvrhu přisedících na jednotlivá soudní oddělení přihlíženo k jejich povolání a k tomu, aby jednotlivým soudním oddělením byli přiděleni přisedící týchž anebo aspoň podobných povolání, jejichž spory jsou podle rozvrhu práce dotčenému oddělení přikázány.

§ 17.

Není-li pracovní soud rozdělen na soudní oddělení, buďte přelíčení nařizována tak, aby spory ze stejných nebo aspoň příbuzných oborů služby a práce byly vyřizovány v tytéž dny v týdnu, tak aby zpravidla nebylo třeba na stejné dny povolávati přisedící z různých oborů služby a práce.

§ 18.

(1) Rozvrh přisedících pracovního soudu buď vyvěšen na soudní desce. Kromě toho buďte přisedící ke každému zasedání zváni zvláště. Přisedící, který by se v den zasedání pro nemoc nebo pro jinou důležitou příčinu nemohl dostavit, jest povinen oznámito to předsedovi pracovního soudu nebo jeho náměstkovi včas tak, aby mohl býti k přelíčení pozván náhradník.

(2) Je-li toho třeba, může se pozvání přisedících státi i telegraficky nebo telefonem. Přisedící jsou povinni předsedovi pracovního soudu každou změnu bydliště neprodleně oznámiti.

§ 19.

(1) Řízení před pracovními soudy provedeno buď se zřetelem na povahu sporů pracovním soudům přikázaných s urychlením co největším.

(2) Je-li to účelné, ustanoví předseda pracovního soudu nebo jeho náměstek, jemuž jest věc podle rozvrhu práce přikázána, prvý rok, ve všech ostatních případech však přímo první přelíčení, a to zpravidla na dobu ne delší než 5 dnů od podání žaloby.

(3) Nařizuje přelíčení zařídí předseda pracovního soudu (jeho náměstek) vše, čeho je třeba, aby věc mohla býti projednána pokud možno při jediném roku. Zejména obešle k přelíčení svědky a znalce, vyzve strany, aby při přelíčení předložily listiny nebo jiné průvodní prostředky, kterých se chtějí dovolávat, a uloží stranám, aby se k přelíčení osobně dostavily.

§ 20.

Přelíčení u pracovního soudu buď odročeno jen zcela výjimečně, nebylo-li možno řízení při prvním přelíčení skončiti. I při ustanovení nového roku pro odročené přelíčení jest přihlížeti k tomu, že povaha pracovních sporů toho vyžaduje, aby vyřízení bylo vydáno v době co nejkratší.

§ 21.

Při ústním jednání má předseda pracovního soudu působiti k tomu, aby věc byla všestranně probrána a objasněna zejména vhodnými dotazy a výzvou, aby strany co nejpresněji a nejurčitěji vyličily skutkový podklad sporu a určitě vyjádřily se o tvrzeních odpůrcových. Stranám i jiným osobám v řízení před pracovními soudy zúčastněným může dávatí otázky nejen předseda, nýbrž i přisedící.

§ 22.

Písemná vyhotovení rozsudků buďte stranám doručena zpravidla ve lhůtě nepřesahující 8 dní od vyhlášení rozsudku nebo od odevzdání písemného vyhotovení rozsudku soudní kanceláři, nebyl-li rozsudek ústně prohlášen. Ústní prohlášení rozsudku jest pravidlem, jeho písemné vydání omeziti jest jedině na případy, kde ústní prohlášení rozsudku vůbec nebylo možné. Písemně vydaný rozsudek buď však odevzdán kanceláři vždy do osmi dnů od skončení věci.

§ 23.

Ústní odvolání proti rozsudku pracovního soudu přijímá předseda pracovního soudu nebo jeho náměstek, jemuž věc jest přikázána, anebo soudce okresního soudu bydliště odvolatelova, jemuž jsou přikázány věci sporné; zapisovatel sepíše o ústně podaném odvolání protokol. Odvolání sepsané u okresního soudu bydliště odvolatelova buď neprodleně zasláno soudu pracovnímu, proti jehož rozsudku bylo podáno. Jakmile odvolací lhůta uplynula oběma stranám, předloží pracovní soud spisy ihned soudu odvolacímu a obě strany o tom vyzoomí.

§ 24.

(1) Také v řízení odvolacím třeba přihlížeti k tomu, že povaha pracovních sporů vyžaduje rychlého vyřízení věci. Rozhodnutí o odvolání dodá odvolací soud v potřebném počtu písemných vyhotovení spolu se spisy soudu pracovnímu, který doručí rozhodnutí odvolacího soudu stranám.

(2) Pracovní soudy doručují stranám také rozhodnutí vyšší stolice o rekursech a o dovoláních, pokud nebylo dovolacím soudem rozhodnutí odvolacího soudu zrušeno a nařizeno, aby odvolací soud o věci znovu rozhodl; v tomto případě doručí soud odvolací rozhodnutí dovolacího soudu zároveň s prvním vyřízením, které podle rozhodnutí soudu dovolacího vydal.

§ 25.

(1) Pokud není v tomto nařízení ustanoveno jinak anebo pokud to nevyklučuje povaha věci, platí ustanovení tohoto nařízení o pracovních soudech obdobně také o zvláštních odděleních okresních soudů zřízených podle § 4, odst. 2., zákona o pracovních soudech, ustanovení o přisedících také o jejich náhradnících, jakož i ustanovení o přisedících (o náhradnících) pracovních soudů také o přisedících (náhradnících) soudů odvolacích.

(2) Spory pracovními rozuměti dlužno spory z poměru pracovního, služebního a učebního ve smyslu §§ 1 a 2 zákona o pracovních soudech.

§ 26.

Toto nařízení nabude účinnosti dnem 1. ledna 1932. Provede je ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Udržal v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Slávik v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Bechyně v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.

217.

Vládní nařízení

ze dne 22. prosince 1931,

kterým se upravuje náhrada hotových vydání a ušlého výdělku přísedících pracovních soudů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 11 zákona ze dne 4. července 1931, č. 131 Sb. z. a n., o soudnictví ve sporech z poměru pracovního, služebního a učebního (o pracovních soudech):

§ 1.

Přísedícím pracovních soudů, kteří mají bydliště mimo sídlo soudu, jehož jsou přísedícími, přísluší náhrada hotových vydání spojených s cestou z bydliště do sídla soudu, s pobytem v sídle soudu a se zpáteční cestou, a to:

1. jízdné po železnici ve III. tř. nebo po parolodi ve II. tř. a, nebylo-li by jich, náhrada za použití jiného hromadného dopravního prostředku; má-li přísedící nárok na zlevněnou nebo volnou jízdu, přísluší mu toliko náhrada za snížené jízdné nebo mu náhrada jízdného vůbec nepřisluší;

2. trvalo-li zasedání několik dnů za sebou nebo nebylo-li v den zasedání již možno nastoupiti zpáteční cestu, nocležné denně 20 Kč;

3. trvalo-li pobyt na cestě a v místě soudu více než 8 hodin, stravné denně 20 Kč.

§ 2.

(1) Kromě náhrady hotových vydání podle § 1 přísluší přísedícím pracovních soudů náhrada ušlého výdělku, a to:

1. trvalo-li zasedání nejvýše 5 hodin, částkou 30 Kč,

2. trvalo-li zasedání déle než 5 hodin, částkou 50 Kč za každý den zasedání.

(2) Náhrada ušlého výdělku podle odst. 1. přísluší přísedícím ze stavu zaměstnanců vůbec, ze stavu zaměstnavatelů však jen potud, pokud jim byla podle zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., o přímých daních, posledním pravoplatným předpisem předepsána výdělková daň z ryzího výtěžku nepřesahujícího částku 30.000 Kč, anebo neprovozují-li podniky podrobeného výdělkové dani, důchodová daň z důchodu nepřesahujícího částku 30.000 Kč ročně. Zaměstnavatelé, kteří nejsou výdělečně činní, nemají nároku na náhradu podle odst. 1. vůbec.

§ 3.

(1) Hotová vydání a ušlý výdělek hradí se přísedícím pracovních soudů z úřední zálohy soudu, o jehož přísedící jde.

(2) Nárok na náhradu podle §§ 1 a 2 buď uplatněn do 15 dnů po dni výkonu. Rozhoduje o něm předseda pracovního soudu.

§ 4.

Ustanovení tohoto nařízení o přísedících pracovních soudů platí obdobně i o jejich náhradních, jakož i o přísedících a náhradních jmenovaných pro oddělení okresních soudů pro pracovní spory a pro soudy odvolací.

§ 5.

Toto nařízení nabude účinnosti dnem 1. ledna 1932. Provede je ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Udržal v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Slávik v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Bechyně v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.